

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului în România
Str. Matei Voievod nr. 18, sector 2, București
T: +40 21 252 7556 / +40 21 252 7557
F: +40 21 252 4860
W: www.crimelecomunismului.ro / www.iiccr.ro
E: office@iiccr.ro

Lucia Hossu Longin, *Drama bisericii Greco-Catolice: O eternitate de teroare.*

„Ca să calce pe urmele marii Uniunii Sovietice ce își dărâma bisericile și le preschimba în hambare, Iustinian Marina, nou-înscăunatul, în mai 1948, Patriarh al României, face un schimb de vizite cu patriarhul Alexei al Moscovei. Nori negrii se aștern peste libertatea religioasă.

Programul lui Iustinian Marina, cel care a fost numit „patriarhul roșu”, prevedea, printre cele șapte obiective de realizat, în primul rând desființarea bisericii greco-catolice și silirea credincioșilor uniți de a reveni la ortodoxie, confiscând toate bunurile acestui cult. Astfel, spunea Marina, se înlătură spărtura provocată de dușmani acum 250 de ani.

Iată mărturia unuia dintre slujitorii acestei biserici:

Preot Matei Boilă – „Această agresiune împotriva bisericii greco-catolice a fost punctul culminant al ocupației sovietice. Și de ce spun lucrul acesta? Îmi permiteți să îmi aduc aminte de o întâmplare, pe care am citit-o într-un ziar sau am ascultat-o la radio Europa Liberă, și anume: un reporter de la New York Herald Tribune l-a întrebat pe Stalin, era în jurul anului 1945, se teme de vreo armată? Acesta a zis: nu mă tem de nici o armată decât de armata neagră a Papei. Și Stalin a fost în momentul acela un inspirat, deoarece caracteristica comunismului a fost o dictatură - nu prin cruzimea ei deosebită, în decursul istoriei poate au fost destule dictaturi de o cruzime extraordinară, poate nu chiar așa ca și a lor – caracterul totalitar, se baza pe faptul că dorea să impună oamenilor nu numai legile, conducerea ci și concepția de viață. Acesta a fost lucrul esențial al comunismului. Comunismul a încercat să stăpânească lumea stăpânind sufletele oamenilor și pentru aceasta cei mai mari dușmani au fost biserica și credința creștină, care se opunea acestei comunizări adevărate a sufletului omului prin concepția atee marxistă.”

După 1989, puțini au fost martirii supraviețuitori care puteau să vorbească despre drama episcopilor greco-catolici.

Slujitor neobosit al bisericii sale, **Alexandru Todea** se consacră de tânăr, pe meterezele luptei contra ateismului comunist. El va fi unul dintre supraviețuitorii regimului carceral de la Sighet. În închisoare a rostit ultima rugăciune pentru Iuliu Maniu și a asigurat prin părintele Alexandru Rațiu ultima lui spovedanie. S-a îngrijit de trupul neînsuflețit al lui Gheorghe Brătianu, mărturisind adevărata cauză a morții sale. Alături de Ioan Ploscaru, Ioan Dragomir și Aurel Leluțiu, episcopul Todea, episcop în clandestinitate, va păstra continuitatea instituțională a bisericii greco-catolice. Tăvălugul comunist nu a putut să îl înfrângă. Acest interviu document este înregistrat cu un an înainte ca o boală nemiloasă să îl țintuiască la pat. A trăit, cum va spune un coleg de suferință, o eternitate de teroare.”